

عنوان: بررسی کیفیت مراقبت از زخمهای جراحی در بخشهای جراحی بیمارستانهای وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهر کرمانشاه شهر سنج

نام دانشجو: جهانگیر رضایی

رشته و مقطع تحصیلی: کارشناس ارشد پرستاری (داخلی و جراحی)

استاد راهنما: عیسی محمدی

اساتید مشاور: فضل الله احمدی، منصور رضایی

شماره پایان نامه: ۲۱

مقدمه: این پژوهش از نوع توصیفی و تحلیلی بوده و به منظور بررسی کیفیت مراقبت از زخمهای جراحی در بخشهای جراحی بیمارستانهای وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهر کرمانشاه و شهر سنج انجام گرفته است. اهداف ویژه عبارتند از تعیین بعضی مشخصات دموگرافیک افراد مورد پژوهش، تعیین کیفیت مراقبت از زخمهای جراحی قبل، حین و بعد از انجام پانسمان در بخشهای جراحی بیمارستانهای وابسته به دانشگاههای نامبرده، مقایسه کیفیت و مراقبت از زخم در این دو شهر و تعیین ارتباط میان کیفیت مراقبت از زخمهای جراحی و مشخصات دموگرافیک افراد مورد پژوهش،

روش کار: جامعه پژوهش شامل کلیه افرادی بوده که در امر مراقبت از زخم مشارکت داشته و در بیمارستانهای مذکور به کار اشتغال داشته‌اند و نمونه پژوهش شامل ۳۹ مراقبت کننده بوده که بطور تصادفی انتخاب شده‌اند. ابزار گردآوری داده‌ها در این پژوهش پرسشنامه و برگه مشاهده می‌باشد. پرسشنامه پژوهش شامل ۱۳ سوال در خصوص مشخصات دموگرافیک واحدها بوده و برگه مشاهده نیز شامل ۲۷ سوال در خصوص مراقبتهای قبل، ۴۸ سوال در مورد مراقبتهای حین و ۲۰ سوال در مورد مراقبتهای بعد از انجام پانسمان می‌باشد و به هر یک از سوالات بر حسب اهمیت امتیاز ۱ یا ۲ داده شده است و داده‌های پژوهش طی دو مرحله (دو روز) در رابطه با چهار پانسمان از افراد مورد پژوهش کسب گردیده‌اند. داده‌های برگه مشاهده پس از جمع و معدل گیری جهت تعیین کیفیت مراقبت از زخمهای جراحی بر مبنای ۱۰۰ امتیاز بندی شده‌اند. بدین ترتیب که: کسب امتیاز ۳۹-۰ کیفیت مراقبت ضعیف، کسب امتیاز ۶۹-۴۰ کیفیت مراقبت متوسط، کسب امتیاز ≤ 70 کیفیت مراقبت خوب در نظر گرفته شده است.

یافته‌ها: یافته‌های پژوهش موید این است که ۵۶/۴٪ واحدها در شهر کرمانشاه و ۴۳/۶٪ آنها در شهر سنج بکار اشتغال دارند. ۵۳/۸٪ افراد مورد پژوهش مراقبت از زخمهای جراحی قبل از انجام پانسمان را در حد ضعیف و ۴۶/۲٪ آنها در حد متوسط انجام داده‌اند و هیچکدام آنها این مراقبت را در حد خوب ارائه نکرده‌اند در رابطه با مراقبتهای حین انجام پانسمان ۲۰/۵٪ واحدها در حد ضعیف، ۷۶/۹٪ آنها در حد متوسط و ۲/۶٪ نیز در حد خوب عمل نموده‌اند و در مجموع می‌توان گفت مراقبت ارائه شده را در این حیطه مراقبتی در حد متوسط دانست. در رابطه با مراقبتهای بعد از انجام پانسمان ۷/۷٪ واحدها در حد ضعیف، ۴۳/۶٪ در حد متوسط و ۴۸/۷٪ باقیمانده در حد خوب عمل نموده و در مجموع نسبت به حیطه‌های قبل و حین انجام پانسمان عملکرد بهتری داشته‌اند. کیفیت کلی مراقبت از زخمهای جراحی در هر دو شهر در حد متوسطی بوده است. زیرا یافته‌ها نشان می‌دهد اکثریت واحدها (۷۶/۹٪) دوره متوسط بوده و تنها ۱۵/۴٪ در رده ضعیف و ۷/۷٪ آنها در رده خوب قرار گرفته‌اند. مقایسه میانگین امتیازات کسب شده در رابطه با کیفیت مراقبت از زخمهای جراحی توسط افراد مورد پژوهش دو شهر بوسیله آزمون تی تست (۵/۵٪) نشان داد که بین دو شهر اختلاف معنی‌دار آماری وجود ندارد، لذا می‌توان کیفیت مراقبت از زخمهای جراحی را در دو شهر یکسان دانست. در رابطه با کیفیت مراقبت از زخمهای جراحی و ارتباط آن با مشخصات دموگرافیک واحدها آزمون آماری کای دو با درجه اطمینان ۹۵٪ نشان داد بین کیفیت مراقبت و سه مشخصه (وضعیت تأهل، سابقه کار و تعداد شیفت‌های اضافه کار) افراد مورد پژوهش ارتباط معنی‌دار وجود دارد. ارتباط و همبستگی بین سابقه کار و کیفیت مراقبت رابطه مستقیمی است یعنی هرچه تعداد شیفت بیشتر بوده کیفیت مراقبت بهتر شده است. در مجموع افراد مجرد نسبت به متأهلین مراقبت بهتری ارائه نموده‌اند.

نتیجه‌گیری: یافته‌ها مؤید است که بهتر شدن کیفیت مراقبت در رابطه با این سه مشخصه به جوانتر بودن واحدها و داشتن تحصیلات بالاتر آنها مربوط می‌شود.

واژه‌های کلیدی: کیفیت، مراقبت، زخمهای جراحی